

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Betänkandet En trygg dricksvattenförsörjning (SOU 2016:32) Svar på Näringsdepartementets remiss 2016-06-07 N2016/03080/DL

Livsmedelsverkets yttrande följer rubrikerna under avsnittet ”Utredningens förslag” i utredningens sammanfattning.

Inledande synpunkter

Bra dricksvatten i våra kranar har länge ansetts som en självklarhet i Sverige. Tillgången till dricksvatten är en livsnödvändighet för individen och en förutsättning för många verksamheter som livsmedelsproduktion, sjukvård och så gott som all annan samhällsverksamhet. Klimatförändringar med bland annat ökad nederbörd, översvämningar, men också torka och vattenbrist, varmare vatten och därmed sämre råvatten innebär stora utmaningar för att säkra tillgången på bra dricksvatten. Under de senaste åren finns exempel på brister såsom fekal smitta (t.ex. cryptosporidium), farliga kemiska ämnen från brandskum, samt större och mindre ledningsbrott, vilka samtliga påverkar tillgången på bra dricksvatten. I flera av dessa fall med stor risk för påverkan på hälsan på kort och ibland på längre sikt. Det finns många utmaningar som den allmänna dricksvattenförsörjningen står inför; både av teknisk och naturvetenskaplig art. Det finns också organisatoriska utmaningar. Sverige är stort till ytan och har många kommuner med litet befolkningsunderlag och samtidigt några storstadsområden med de särskilda utmaningar som det medför.

Livsmedelsverket välkomnar utredningen. Åtgärder behövs i hela kedjan, från täkt till kran; men utökade, offensiva och långsiktiga satsningar på nationell, regional och lokal nivå kräver också en ökad ambitionsnivå och långsiktighet när det gäller statens finansiella åtaganden.

Livsmedelsverket välkomnar utredningens förslag att utreda avloppsfrågorna, men vill poängtera att avloppsfrågorna även bör utredas av dricksvattenmässiga (och därmed hälsomässiga) skäl och inte endast av miljömässiga skäl.

2016-11-28

Dnr 2016/02216

Livsmedelsverket anser vidare att det finns ett stort behov av att ytterligare utreda hur krisberedskapsfrågor ska organiseras när det gäller dricksvatten. Ansvarsfördelningen är otydlig idag.

Skydda vattenförekomster och täkter

Livsmedelsverket välkomnar, såväl förslaget om krav på inrättande av vattenskyddsområden, som förslaget om vattenförsörjningsplaner i alla län. Det är viktigt att alla allmänna större vattentäkter har ett ändamålsenligt och uppdaterat skydd för att säkra uthållig dricksvattenförsörjning. Ett förbättrat skydd förutsätter även lämpliga planeringsunderlag på lokal och regional nivå. Regionala vattenförsörjningsplaner behöver tas fram av alla länsstyrelser som stöd till kommunernas översiktsplanering. De föreslagna åtgärderna är en viktig del i klimatanpassningsarbetet för dricksvattenförsörjningen. Det arbetet måste fortsätta att utvecklas och intensifieras.

Livsmedelsverket vill också betona att det behövs kraftfulla åtgärder på avlopps- och dagvattenområdet för att minska belastningen på vattentäkterna (se vidare under "Utred avloppsfrågorna").

Anpassa dricksvattenkontrollen

Särskilda mål

Livsmedelsverket delar utredningens uppfattning att särskilda mål för kontrollen av dricksvattenanläggningar behöver utformas. Livsmedelsverket har redan inlett ett sådant arbete. Arbetet med operativa mål för kontrollen förväntas vara klart innan årsskiftet 2016/17 och blir då en del av den uppdaterade nationella kontrollplanen.

Kontrollområden och riskklassningssystem

Livsmedelsverket delar även utredningens uppfattning att kontrollområden och riskklassningssystem behöver ses över. Ett arbete med förändrade kontrollområden (lagstiftningsområden) har påbörjats. När detta arbete är klart kommer Livsmedelsverket att se över riskklassningsmodellen.

Särskilt vägledningsmaterial

Utredningen föreslår att Livsmedelsverket ska få i uppdrag att utforma särskilt vägledningsmaterial för kontroll av dricksvattenanläggningar. Livsmedelsverket ifrågasätter behovet av ett sådant uppdrag. Det finns redan idag omfattande

2016-11-28

Dnr 2016/02216

vägledning till Livsmedelsverkets föreskrifter (SLVFS 2001:30) om dricksvatten. Vägledningen riktar sig primärt till verksamhetsutövarna, men kan även användas av kontrollmyndigheterna. Livsmedelsverket har under hösten 2016 lanserat ett webbverktyg för livsmedelskontroll, Kontrollwiki, som ersätter bland annat vägledningar och kontrollhandböcker. Det är Livsmedelsverkets avsikt att omarbota vägledningen för dricksvatten till wikiformat under 2017. Förutom material från nuvarande vägledning om dricksvatten kommer Kontrollwiki även att ge särskilt stöd till kontrollmyndigheterna.

Kontrollmyndigheterna lider alltför ofta av brist på rätt kompetens. Den bristande kompetensen leder till att kontrollfrekvensen på dricksvattenanläggningar i hög riskklass är lägre än på livsmedelsanläggningar med motsvarande risker. Ett problem har varit att det saknats en gemensam uppfattning i Sverige om vilken kompetens som behövs för att bedriva offentlig kontroll av dricksvatten. En kompetensprofil för kontrollmyndigheter på dricksvattenområdet har tagits fram under våren 2016 i samarbete med arbetsgruppen för offentlig kontroll i det nationella nätverket för dricksvatten. Kompetensprofilen beskriver vilken kompetens myndigheten sammantaget behöver för att kunna bedriva en ändamålsenlig och effektiv dricksvattenkontroll. Av profilen följer att det behövs en relativt stor organisation för att upprätthålla tillräcklig kompetens. Livsmedelsverket delar vad utredningen anför om vikten av att bygga kompetenta organisationer, exempelvis genom mellankommunal samverkan. En enhetlig och tillräcklig kompetens hos målgrupperna är en förutsättning för att kunna utnyttja vägledningsmaterial.

Skyldighet om att lämna uppgifter

Livsmedelsverket välkomnar förslaget att få bemyndigande att föreskriva om skyldighet för dricksvattenproducenter och distributörer att årligen lämna uppgifter om dricksvattnets kvalitet. Ett sådant bemyndigande skulle avsevärt underlätta Sveriges rapportering till EU. Livsmedelsverket har påbörjat utvecklingen av ett IT-stöd för insamling och kvalitetskontroll av analysdata för dricksvatten. Det nya IT-stödet ska samla in analysdata för 2014 – 2016, som därefter ska rapporteras vidare till EU senast den 28 februari 2018.

Livsmedelsverket anser att det vore önskvärt att i ett eventuellt bemyndigande utelämna avgränsningen till anläggningar som i genomsnitt tillhandahåller mer än 1000 kubikmeter och försörjer minst 5 000 personer. Avgränsningen motsvarar visserligen rapporteringsskyldigheten enligt direktiv 98/83/EG, och i likhet med utredaren anser Livsmedelsverket att det är önskvärt att undantaget också införs

2016-11-28

Dnr 2016/02216

för producenternas del, för att inte öka den administrativa bördan mer än nödvändigt. Livsmedelsverket anser dock att det skulle vara att föredra att Livsmedelsverket föreskriver om undantaget, eftersom det skulle innebära större flexibilitet vid en eventuell utvidgning av rapporteringskraven i EU-lagstiftningen. Bemyndigandet bör därmed ges en mer öppen formulering.

Utredningen föreslår att föreläggande inte ska kunna förenas med vite, men att uppföljning bör ske för att bedöma om vite på sikt ändå behöver övervägas. Livsmedelsverket anser att möjligheten att förena föreläggande med vite skapar bättre förutsättningar för att Sveriges rapporteringsskyldighet enligt dricksvattendirektivet uppfylls och att möjligheten att förelägga med vite därför bör övervägas redan i samband med ett eventuellt bemyndigande. I 23 § livsmedelslagen finns en möjlighet för kontrollmyndigheter att förena exempelvis ett föreläggande med vite. Ett sådant vitesbeslut skulle alltså kunna riktas mot en dricksvattenproducent med kommunalt ägande.

Utveckla undersökningen av råvatten

Utredningen föreslår att Livsmedelsverket ska få i uppdrag att förtydliga kraven på undersökning av råvatten i dricksvattenföreskrifterna. Livsmedelsverket vill framföra att ett uppdrag att se över dricksvattenföreskrifterna i sin helhet skulle vara ännu mer ändamålsenligt. Den moderna livsmedelslagstiftningen är i allmänhet målstyrande, ger övergripande vägvisning till målen och pekar på livsmedelsföretagarens ansvar att utforma produktionen med stöd av sin egen kompetens och branschriktlinjer. Samma upplägg bör användas för regler om dricksvattenproduktion.

Livsmedelsverket vill i sammanhanget uppmärksamma att myndigheten endast har bemyndigande att föreskriva om vatten från och med den punkt där det tas in i vattenverken (3 § livsmedelslagen och 3 § livsmedelsförordningen). Ett krav om råvattenundersökning i dricksvattenföreskrifterna kan således endast omfatta råvatten vid eller efter nämnda punkt, och endast i syfte att uppnå säkra livsmedel. Livsmedelsverket har inte bemyndigande att föreskriva om miljöövervakning, och ser heller inget behov av ett sådant bemyndigande. Det är snarare ett ansvar för myndigheter med miljöansvar. Livsmedelsverkets uppdrag är säkra livsmedel.

Livsmedelsverket vill uppmärksamma att det är viktigt att skilja på den miljöövervakning som ska utföras i enlighet med EU:s ramdirektiv för vatten och de råvattenundersökningar som dricksvattenproducenter ska göra för att anpassa

2016-11-28

Dnr 2016/02216

beredningen till aktuell råvattenkvalitet. De har helt olika syfte. De parametrar som ingår i miljöövervakningen är inte alltid de parametrar som dricksvattenproducenten behöver fokusera på för att anpassa beredningen i vattenverket. Ramdirektivet tar exempelvis överhuvudtaget inte upp mikrobiologiska undersökningar. Däremot är det främst de mikrobiologiska undersökningarna av råvattnet som är av betydelse för hur beredningen i vattenverken ska utformas för att skydda människors hälsa och minska risken för vattenburna utbrott. Livsmedelsverket vill påpeka vikten av att bra och relevanta övervakningsdata finns tillgängliga för dricksvattenproducenternas faroanalys. I ändringsdirektivet (EG) 2015/1787 till EU:s dricksvattendirektiv 83/98/EG påpekas att vid den riskbedömning (faroanalys) som ska ligga till grund för utformningen av provtagningsprogrammen ska resultaten från de övervakningsprogram som fastställts enligt ramdirektivet för vatten beaktas, dvs. miljöövervakningsprogrammen. Detta kommer att genomföras i dricksvattenföreskrifterna senast den 17 oktober 2017.

Miljöövervakningen är en viktig grund för att dricksvattenproducenterna ska kunna producera ett rent och hälsosamt dricksvatten. Betydelsen ökar i takt med klimatförändringarna. Miljöövervakningen ger viktig information så att vi kan göra medvetna val om vilka vattentäkter som kan utnyttjas som råvattentäkt för dricksvattenproduktion. Miljöövervakningen är även viktig för hela samhällsplaneringen så att man kan ta hänsyn till de viktiga täkterna när bostäder, vägar och annan ny infrastruktur planeras.

Livsmedelsverket vill betona att det inte bara behövs provtagning och analys av rå- och dricksvatten, tekniska lösningar, barriärer och beredning i vattenverken för att få ett hälsosamt och rent dricksvatten. Det krävs även kraftfulla åtgärder på avlopps- och dagvattenområdet för att minska belastningen på råvattentäkterna.

Ökat fokus på krisberedskapsfrågor

Livsmedelsverkets inledande synpunkter om krisberedskap och dricksvatten

Livsmedelsverket anser att utredningen lyfter viktiga frågor. Samordning behövs inom området dricksvatten och krisberedskap, men det är inte självklart att ett sådant ansvar ska ligga på Livsmedelsverket. Det finns behov av att närmare utreda hur krisberedskapsfrågor ska organiseras när det gäller dricksvatten. Utredningens förslag är inte tydliga, och därmed svåra att ta ställning till. Vilken omfattning har utredningens olika förslag? Vem ska göra vad inom området krisberedskap och dricksvatten? Ansvaret för krisberedskapsfrågor på

2016-11-28

Dnr 2016/02216

dricksvattenområdet behöver utredas mera. Det finns till exempel inte ett tydligt utdelat ansvar för laboratorieförmåga inom området. Utredningens förslag att bygga den laborativa förmågan på kommersiella aktörers förmåga är inte hållbar. En sådan utredning kan med fördel göras inom det ordinarie utredningsväsendet.

Ökat ansvar för långsiktig finansiering

Livsmedelsverket vill betona att myndigheten inte kan ta det ansvar för långsiktig finansiering av utbildning, övning, laborativ kompetens och övrigt expertstöd i krisberedskapssyfte som utredningen föreslår. Uppgifterna ryms inte inom myndighetens anslag. Det är, som anförts ovan, inte självklart att Livsmedelsverket är den ansvariga myndigheten.

Om uppdraget ändå skulle falla på Livsmedelsverket krävs ett kraftigt och kontinuerligt tillskott av anslagsmedel för att myndigheten ska kunna ta det föreslagna ansvaret. Den verksamhet som Livsmedelsverket bedriver, och har bedrivit, inom området sker i allt väsentligt inom kortsiktiga projekt som finansieras av bidrag från 2:4 Krisberedskap.

VAKA

Vattenkatastrofgruppen VAKA är en väl fungerande grupp med unik kompetens. Livsmedelsverket vill understryka vikten av att gruppen får finnas kvar. Det är inte möjligt för varje enskild kommun att upprätthålla den kompetens som ett samlat VAKA har. Gruppens arbete är mycket uppskattat och fyller en viktig funktion för att minska konsekvenser av dricksvattenkriser. Bidraget som finansierade VAKA upphörde 1 januari 2016 och den framtida finansieringen är oklar. En utredning om organisering och finansiering av VAKA behöver göras.

Nationellt system för incidentrapportering

Utredningen föreslår att Livsmedelsverket ska få i uppdrag att utreda förutsättningarna för ett nationellt system för rapportering av incidenter och oönskade händelser kring dricksvattnet. Livsmedelsverket anser att det är bra att utreda förutsättningarna, men att det inte är självklart att det är Livsmedelsverkets uppgift. Frågan bör istället utredas inom det ordinarie utredningsväsendet.

Kontroll av förhållanden kring krisberedskap

Utredningen föreslår att Livsmedelsverket ska få i uppdrag att öka fokus inom den offentliga kontrollen av dricksvattenanläggningar på för krisberedskapen relevanta frågor. Livsmedelsverket har påbörjat en översyn av dagens kontrollområden (se även under "Anpassa dricksvattenkontrollen"). Ett av förslagen är att "Lås-och-

2016-11-28

Dnr 2016/02216

bom"-föreskrifterna ska bli ett nytt, eget kontrollområde, vilket kommer att sätta mer fokus på dessa frågor.

Livsmedelsverket "Lås-och-bom"-föreskrifter reglerar åtgärder mot sabotage och annan skadegörelse orsakad av mänsklig påverkan. Dessa föreskrifter baseras på ett särskilt bemyndigande i 16 § i livsmedelsförordningen. Livsmedelsverkets föreskrifter har ingen koppling till naturhändelser som istället regleras av lagen (2006:544) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap, och heller inte någon koppling till olyckor som regleras av lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

Livsmedelsverket vill understryka att kontrollen av dricksvattenanläggningar endast kan omfatta krav som omfattas av Livsmedelsverkets föreskrifter. Dricksvattenföreskrifterna är inriktade på rent och hälsosamt vatten samt skydd av konsumentens hälsa. Livsmedelsverket har inte bemyndigande att föreskriva om krav om krisberedskap för dricksvattenproducenter och ser i nuläget heller inget skäl för ett utökat bemyndigande.

Förnyelse och underhåll

Förnyelse- och underhållsplaner

Livsmedelsverket välkomnar förslaget att införa krav på förnyelse- och underhållsplaner för dricksvattenanläggningar (vattenverk och distribution) i allmänna vattentjänstlagen. Livsmedelsverket vill betona att det finns ett stort behov av sådana planer.

Krav på dricksvattenberedning

Utredningen föreslår att Livsmedelsverket ska få ett särskilt uppdrag att formulera tydligare krav på hur dricksvattenberedningen ska utformas. Livsmedelsverket ser inget behov av att särskilt formulera krav på beredningen i vattenverken. Olika råvatten har olika kvalitet, och därmed behov av olika typer av åtgärder. Dricksvattenproducentens kanske viktigaste åtgärd är att lära känna sitt råvatten. Ett viktigt moment i HACCP är den så kallade mikrobiologiska barriäranalysen. Den ger information om vilka mikroorganismer och ämnen som kan finnas i producentens råvatten. Utifrån denna kunskap kan ett effektivt system av barriärer byggas upp. Vilka typer av barriärer som behövs varierar från råvatten till råvatten.

2016-11-28

Dnr 2016/02216

Livsmedelsverket anser att ett uppdrag att se över dricksvattenföreskrifterna i sin helhet skulle vara mer ändamålsenligt. Den moderna livsmedelslagstiftningen är i allmänhet målstyrande, ger övergripande vägvisning till målen och pekar på livsmedelsföretagarens ansvar att utforma produktionen med stöd av sin egen kompetens och branschriktlinjer. Samma upplägg bör användas för regler om dricksvattenproduktion. Detaljerade tekniska regler tenderar att leda fel i enskilda fall och att snabbt bli föråldrade i takt med teknikutvecklingen (se även under ”Utveckla undersökningen av råvatten”).

Material i kontakt med dricksvatten

Livsmedelsverket anser att delbetänkandet om material i kontakt med dricksvatten behandlat ett viktigt delområde och att oklarheterna, dels mellan dels myndigheter, dels myndigheter och bransch, nu kan anses utredda. Det är viktigt att Boverket avsätter tillräckliga resurser för att fullfölja planerna i det gemensamma strategidokument som togs fram våren 2016 av Boverket, Livsmedelsverket, Kemikalieinspektionen och Swedac.

Förbättrad samverkan, samordning och styrning

Mellankommunal samverkan

Livsmedelsverket välkomnar förslaget att en skyldighet införs för kommunen att tillvarata möjligheterna att samverka med andra kommuner. Mellankommunal samverkan behöver öka och utvecklas (se även under ”Anpassa livsmedelskontrollen”). Livsmedelsverket delar utredningens bedömning att kravet kan underlätta en nödvändig förändring mot ett mer regionalt synsätt på skydd och nyttjande av vattentillgångar.

Breddat samordningsansvar och ett dricksvattenråd

Livsmedelsverket har inget att erinra mot att ett nationellt dricksvattenråd inrättas som stöd för ett uttalat strategiarbete och ett förtydligt och breddat samordningsuppdrag vid Livsmedelsverket. Om rådet inrättas är det viktigt att deltagande myndigheters instruktioner ändras, så att det framgår att de ska bistå i det nationella samordningsarbetet. Livsmedelsverket anser att det är viktigt att efter en tid utvärdera om rådet har avsedd effekt. Det kan till exempel göras inom ramen för den föreslagna kontrollstationen 2020.

Utredningen föreslår en utökad finansiering om 2 Mkr/år i fem år för att inrätta ett dricksvattenråd samt för att avsätta vissa kansliresurser. Dricksvattenrådet är en

2016-11-28

Dnr 2016/02216

långsiktig uppgift enligt utredningens förslag. Livsmedelsverket vill betona att ett långsiktigt uppdrag kräver en långsiktig finansiering, inte enbart finansiering under fem år som utredningen föreslår. Livsmedelsverket bedömer att 3 Mkr/år behövs för att upprätthålla kansli- och beredningsfunktioner. Det är viktigt att notera att finansiering av övriga myndigheters deltagande och aktiviteter inte rymms i den summan. Detta måste finansieras av respektive myndighet eller av regeringen särskilt beslutade medel.

Kunskapscentrum för dricksvattenfrågor

Livsmedelsverket är tveksamt till utredningens förslag om ett kompetenscentrum för dricksvattenfrågor vid myndigheten. Ett kompetenscentrum med den ambitiösa omfattning som utredningen föreslår kommer att kräva långt mycket mer resurser än det som anges i förslaget.

Livsmedelsverket ser snarare ett behov av en, för myndigheterna i Dricksvattenrådet, gemensam och regelbunden omvärldsanalys. Ett sådant uppdrag, med resurser, skulle kunna knytas till dricksvattenrådet och vara till nytta för myndigheternas samarbete. Om ett sådant förslag skulle realiseras är det viktigt att deltagande myndigheters instruktioner ändras så att det framgår att de ska bistå i det arbetet också.

Kostnader och finansiering

Livsmedelsverket instämmer i utredningens slutsats (s 885) att staten behöver se över sina finansiella åtaganden för dricksvattenfrågor och sträva mot ökad långsiktighet och kontinuitet. Det förutsätter minskat beroende av tillfälliga projektmedel för att kunna fullgöra löpande myndighetsuppgifter. Annars försvåras den målinriktade och samordnade styrning av dricksvattenförsörjningen som utredningen ser som nödvändig.

Livsmedelsverkets synpunkter om finansiering av förslag riktade till myndigheten återfinns under respektive rubrik i detta yttrande.

Utred avloppsfrågorna

Livsmedelsverket välkomnar utredningens förslag rörande avloppsfrågorna, men vill poängtera att avloppsfrågorna bör utredas av dricksvattenmässiga (och därmed hälsomässiga) skäl och inte endast av miljömässiga skäl. En avloppsutredning bör beakta de mikrobiologiska aspekterna. Avlopp är den

2016-11-28

Dnr 2016/02216

enskilda faktor som starkast kan kopplas till dricksvattenburna sjukdomsutbrott och ohälsa. Det är av största vikt att undvika att få in sjukdomsframkallande mikroorganismer i dricksvattnet genom råvatten som förorenats av avlopps- eller dagvatten. Det gäller både små och stora vattenverk. Utbrotten i Östersund och Skellefteå (*cryptosporidium hominis*), samt Lilla Edet (norovirusmitta), är viktiga exempel på detta.

Dåligt renat vatten från avloppsreningsverk i samma system som där vattenverk finns är sannolikt en relativt stor källa till de sjukdomsutbrott som dricksvatten orsakat och där orsaken varit svår att bestämma och spåra. Ett försiktighetstänk för sådana vattensystem är av största vikt. Det är ofta bättre att förhindra spridning av sjukdomsframkallande mikroorganismer från avloppsvatten till råvatten, än att genom extra reningssteg (barriärer) försöka bli kvitt sådana organismer i dricksvattenproduktionen.

Livsmedelsverket vill även betona dagvattnets betydelse för ett hälsosamt och rent dricksvatten. Dagvatten är en källa till både kemiska och mikrobiologiska föroreningar. Dagvatten går i många fall helt orenat ut i närmsta vattendrag, som i många fall är en råvattentäkt, och leds alltså inte via avloppsreningsverket.

Utredningen antyder (sid 225 - 226) att det är tydligt visat att biprodukter från rening vid dricksvattenproduktion medverkar till ökad antibiotikaresistens hos patogener. Livsmedelsverket menar att det snarare är resistent mikroorganismer från människor och djur liksom läkemedelsrester, som kommer ut via otillräcklig avloppsrening, som kan leda till ökad antibiotikaresistens hos patogener. Det är därför synnerligen angeläget med en utredning om avloppsrening som på djupet belyser avloppsvattnets hälsoeffekter.

Kontrollstation 2020

Livsmedelsverket ser positivt på utredningens förslag om en utvärdering och kontrollstation 2020. Möjligen behöver en något senare tidpunkt övervägas, beroende på hur den fortsatta hanteringen av utredningen fortskrider.

Om ett dricksvattenråd inrättas är det viktigt att efter en tid utvärdera om rådet har avsedd effekt. Det kan till exempel göras inom ramen för den föreslagna kontrollstationen 2020.

2016-11-28

Dnr 2016/02216

Övriga synpunkter – Forskningsbehov inom dricksvattenområdet

Det finns ett stort kunskapsbehov inom dricksvattenområdet. Både rent grundvetenskapliga satsningar och nyttoinriktade och sektorsspecifika FoU-insatser behövs. Kännedomen om vilka hälsofarliga kemiska föreningar och mikroorganismer som förekommer i rå- och dricksvatten är låg. Dessa faror behöver kartläggas och utvärderas. Metoder för att upptäcka och kartlägga sådana föroreningar behöver också utvecklas. Livsmedelsverket föreslår därför att ett forskningsråd görs till ansvarigt för området dricksvatten och hälsa.

Livsmedelsverket anser också att viktig kunskap saknas om vilka negativa hälsoeffekter otillräckliga barriärer på vattenverken har, samt vilka risker som finns på distributionsnätet och hur stort det relativa bidraget av dricksvatten är till smitta eller annan sjukdom i befolkningen. Forskning behövs därför om hur effektiva barriärer är på att ta bort specifika kemiska och mikrobiologiska faror under olika driftsförhållanden, inklusive vid ett förändrat klimat, och vilka effekter detta har på folkhälsan. Forskning behövs också om hur kemiska biprodukter från dricksvattenberedningen kan påverka vår hälsa. Ytterligare ett område som behöver stärkas är hälsoeffekter av biofilm i ledningsnäten respektive material i kontakt med dricksvatten.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Annica Sohlström. I den slutliga handläggningen har deltagit områdeschef Pertti Nordman, chefsjurist Kristina Ohlsson och statsinspektör Susanne Lundqvist, föredragande.



Annica Sohlström



Susanne Lundqvist

